

GRIDA

Ay! *moiselles* de ma terra—penseu am mí
ompliu forçes cupons ninas—omplíume mils
doneume ilusions hermosas—de Primavera
que ja somriu.

Poncellas d'aquesta Vila—de cor gentil
poséu ben bé'ls apellidos—clars y senzills
no os descuidéu una lletra—perque á vegadas
porta neguits.

Per els redactors d'EL NARRO—y sos amichs
que no podan anch que pensin—saber llegir
los cupons qu'han las doncellas—d'aqueixa terra
am ploma escrit.

No'm poséu pas ni al més sabi—ni al més lluhit
y al carinyós oh! ratetas—igual vos dich
perque jo sols faig caricias—á una gateta
qu'és diu «Mixí»!

Damisselles de la vila—bells *xantillys*
al puesto del que trevalla—poséume á mí
perque del dematí al vespre—sobre d'un catre
m'estich dörmint.

¿Que no és feyna carregosa—blancas *mimis*?
No la fariau vosaltres—un mes seguit
¡tínder que clóurer la vista—y hasta la boca
y plegá'ls vestits!

PEPE PÉREZ.

Per la copia,

Montay-Muley.

Encargos Rápidos para Barcelona
y vice-versa
Casa Garrell
Granollers

Combinación con todos los recaderos de Catalunya

Imp. Garrell.—Granollers.